

מבט מעודד: "שליטה זמנית"

הזדמן לכם לצפות בסדרה המיתולוגית "הבית הלבן"? אלה שעקבו אחר עלילות הנשיא האמריקאי וצוותו המסור, לא יכלו שלא להתפעל מהשלווה בה הם מנהלים את אמריקה, ובעצם את העולם כולו. מה שמרשים במיוחד זה שהם תמיד נראים רגועים ואף פעם אין להם בעיה להיקרא לפגישה מפתיעה, להקשיב לעמית, להתייצב בחדר המצב או סתם לזרוק כדורי טניס אל הקיר. אתם מבינים? כל עול העולם עליהם, והם תמיד פנויים. מאיפה יש להם זמן?

תחזיות קודרות, שהובלו על ידי אסימוב, אורוול ודומיהם, חזו איך הטכנולוגיה שהאדם מפתח בסוף תשתלט עליו. רבותי, זה הגיע, הסוף כבר כאן. בוא נודה על האמת – האאוטלוק השתלט על עולמנו, ואנחנו נכנענו ללא תנאי. אנחנו לא מעיזים להתחיל את היום בלי לתקשר איתו ולקבל ממנו הנחיות. והוא לא עושה לנו הנחות – מריץ אותנו מפגישה לישיבה, מנסיעה לשיחת ועידה, מהאירוע של הילדה לשעת ההליכה, ואנחנו מתרוצצים כל היום על מנת לעמוד בהוראותיו הבלתי מתפשרות.

אני מניח שבשלב זה חלק מכם מנסים להדחיק את המחשבה המפחידה, ולהגיד לעצמכם שבסך הכל אתם מילאתם את היומן מתוך בחירה. זה בדיוק התרגיל שעושה לכם מר אאוטלוק, או בשמו האמיתי "אאוט אוף קונטרול". הוא למד היטב מהמן, ג'עפר, רספוטין ושאר הסייענים המרושעים, שניהלו בעצם את העניינים. הם יודעים לתת לך תחושה שאתה שולט בחייך, אבל למעשה מושלים בהם ללא מצרים.

למזלנו, יש לנו ידידת אמת, שעומדת לימיננו בעת צרה: הטלוויזיה. בזכות סדרות כמו "הבית הלבן", חוזרת האמונה שאפשר גם אחרת. האמונה שאתה יכול לשבת במשרדך ולעיין בנחת בחוות דעת כלכליות או גלובליות; שאתה יכול לצעוד לאיטך במסדרונות ארוכים ולשוחח עם קולגה על המשברים בחייו או בחייך; ושאת הבוס שלך צריך להתייעץ איתך על נושא אקוטי או אסטרטגי, אתה תמיד פנוי, ואף פעם לא באמצע ישיבה אחרת.

אז הנה, יש כאלה ששולטים על חייהם, שזמנם בידם. אז מה אם הם חיים בסדרת טלוויזיה דמיונית? העיקר, אחי לנשק, זו האמונה. אסור לנו להרים ידיים. אולי אין לנו מסדרונות כל כך ארוכים, אבל גם אנחנו יכולים לפנות לנו זמן לנוע בין החדרים ולא לנוע בין הישיבות. רבותי, הגיע העת שנודיע לאאוטלוק שהוא אאוט, שחלף זמנו!... רגע, מצטער. בנייד שלי מופיעה ישיבה, ואני כבר מאחר. נמשיך בהזדמנות אחרת. יאללה ביי.

עודד פלוט, מנכ"ל המועצה